

Mazsi a miskolci M28-as mozdony

Mazsi jó barátja Thomasnak, a Sodor szigetén élő hasznos gőzmozdonynak, de jól ismeri Gordont, Bellt, Niát, Tobit és a többi mozdonyt is. A sziget nagy távolsága miatt csak ritkán találkoznak egymással, de rendszeresen tartják a kapcsolatot, megbeszélik az élményeiket, munkáikat. Mazsi mindig szeretett volna olyan kalandokban részt venni, mint Thomas barátja, aki kocsikat kapcsol maga mögé – legtöbbször Clairt és Annabellt - és csattog velük a vágányokon városról városra, a kikötőből a kőfejtőbe, vagy éppen Knapford állomásról a Herceg nyaralójába. Szeretett Mazsi a fűtőházban dolgozni és kevés mozdony tudott olyan ügyesen mérlegelni, vagy olyan pontosan a fordítóra állítani egy mozdonyt, mint ő, de ha egy vonali mozdony betért a fűtőházba üzemanyagot vételezni, javítani, vagy csak pihenni, nagy lelkesedéssel pöfögte körül és kérdezgette a kinti világról.

Egyszer Szergej mellé gurult oda, aki elmesélt egy régi kalandos történetet. Történt egyszer egy tavaszi napon, hogy egy nagy tehervonatot kellett elvinnie a bányából az erőműbe, ami csupa szénszállító vagonból állt. Az út során a motorjai közül több is felmondta a szolgálatot, ő azonban minden erejét bevetve 2 működő motorral is elvitte a vonatot a végállomásra.

Egy másik alkalommal hóeltakarító feladatot kapott a Kövér Ellenőrtől. Egy hideg, téli éjjelen elkezdett esni a hó, egyre csak esett és már veszélybe került a reggeli expresszvonata Gordonnak. Ekkor a Kövér Ellenőr megkért egy új Szergejt, hogy menjen ki a vonalra és a műhelyben felszerelt hókotrójával takarítsa el a havat a vágányról. Ezen az éjszakán minden mozdony ébren maradt a fűtőházban és Szergejnek szurkolt, hogy épségben visszaérjen. Nagy örömmel üdvözölték végül a kéményéig havasan megérkező barátjukat.

Nyáron is történtek emlékezetes dolgok a hatlábú mozdonyokkal. Az egyik szünetben a személykocsikat vontató mozdonyokat - Emilit és Gordont - átirányították másik telephelyre, ezért a köztudottan tehervonatokat vontató egyik új Szergej heteken keresztül személyvonatokat vitt. Persze fűlig ért a szája a dombok között kanyargó ablakos vonat továbbítása közben.

Szilitől is izgalmas nyári kalandot hallott: csak nyáron egy expresszvonatot szoktak levinni közvetlenül a Balaton partjára. Az egyik napon azonban rosszul állítottak be egy váltót és egész más vidékre jutott a szerelvény. A nagy víz partjára végül egy Szergej segített visszajuttatni a nyaralókat, fürdőzőket, csak több órás késéssel.

Egy Csörgő mesélt neki egy viharos nyári napról. Egy gyorsvonattal suhant éppen, amikor nagy vihar kerekedett és úgy ömlött az eső, hogy az orráig is alig látott el. Ekkor egy ívben kidőlt fát már csak túl későn vett észre és ráment a kerekeivel. Szerencsére csak két kocsikereke csúszott meg kicsit, de más nem sérült.

A Dácsiakat is alapvetően tolatási feladatokra szánták, de mivel erősebbek, mint Mazsi, ők vonalra is kimehetnek. Ha mennek, akkor néhány teherkocsit húznak csak. Viszont különleges alkalmakkor öreg személykocsikat is továbbítanak.

Így volt ez április közepén is, amikor gyönyörű napos időben, egy szép dombos vonalon, az ingó-bingó hídon át, szőlők között, vár alatt szállította a lelkes utasokat. Ezen a vidéken régen járt ilyen különleges vonat, ezért mindenki örömmel fogadta és integetett neki, Dácsia pedig büszkén feszített a vonata élén.

De a sok történet közül az a kedvence, amiben a dombóvári Mazsi a főszereplő. Tavaly húsvétkor a Mecsek lábánál ez a kicsi mozdony a fűtőháztól igen távolra szállított sok lelkes vasútbarátot az egész napos csendes esőben. Az út nagyon különleges volt, mert ilyen mozdony a fűtőházon kívül sok évtizede nem járt.

Ekkor pattant ki egy ötlet Mazsi kéményén: megkéri a Kövér Ellenőrt, hogy ő is hagy menjen ki egy vonattal úgy, mint a dombóvári barátja. Sajnos ezt a kérést sokáig nem tudta teljesíteni a Kövér Ellenőr, ám egy szép napon jó hírral állt meg Mazsi vágánya mellett. Mivel a miskolci fűtőház éppen az idén lett 150 éves, egy ünnepséget szerveznek ebből az alkalomból. Az ünnepségre meghívott vendégeket, köztük a Vasútigazgatót, Mazsi fogja egy öreg kocsival bevinni a fűtőházba a vasútállomásról. Így végre ő is kimehet a nyílt vonalra és megnézheti közelről a csodaszép miskolci pályaudvart. Azonban a Kövér Ellenőr egy feltételhez kötötte ezt a kirándulást. Mazsinak csillogni-villogni kell ezen a fontos eseményen. Így Mazsi mozdonyvezetője és a műhely minden dolgozója heteken át csiszolta, festette, törölgette, tisztogatta a mozdonyszekrényt, a táblákat, a sípot, a kerekeket, csatlókat. Amikor elkészült, vidáman füttyögött és körüljárta a fűtőház minden szegletét, hogy megmutassa magát a barátainak. A nagy nap előtti este alig tudta lehunyni a szemét, folyton az órát nézte, hogy indulnia kell-e már a vasútállomásra. Az ünnepség reggelén azonban rossz hírral érkezett a Kövér Ellenőr. Sajnos az éjszakai vihar megrongálta a pályát a fűtőház és az állomás között, ezért a Vasútigazgató és a többi vendég autóval tud csak eljönni az ünnepségre. Így Mazsinak a vonali kirándulása ezúttal elmarad, amitől ő nagyon szomorú lett. Az évfordulón azért Mazsi az egyik legérdekesebb és legszebb látnivaló, aki reménykedik benne, hogy egyszer talán vihet vidám utasokat is a nyílt vonalon.

